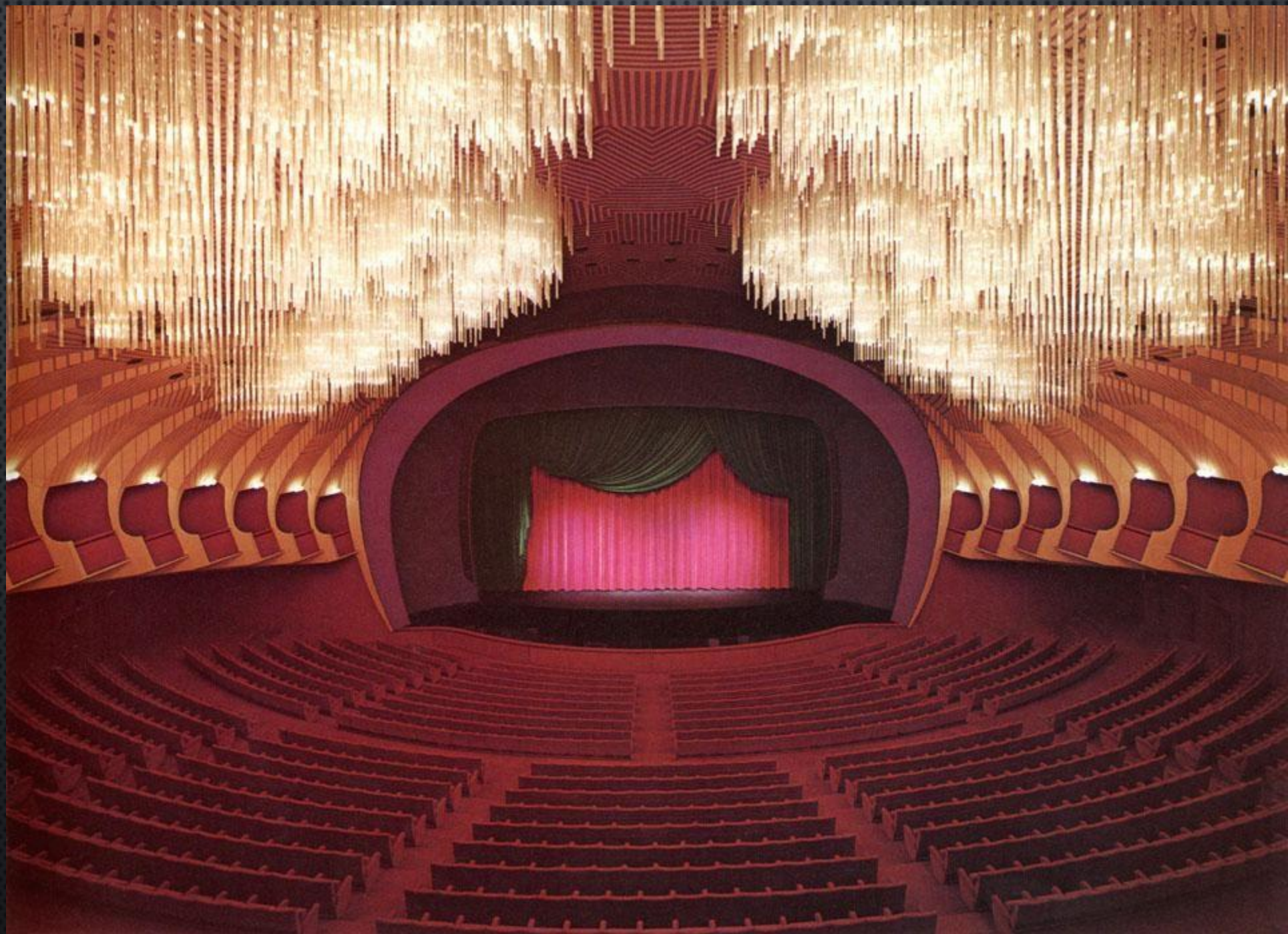

کارلو مولینو ایتالیایی

وی اولین آثار خودش را در مجله لو استیل در سال ۱۹۴۳ منتشر کرد . آثار وی با قوسهای دراز تداعی کننده اشکال گیاهی هستند .

انريکو راوا

در دهه های ۱۹۶۰-۱۹۷۰ تنوع بیشتری از سبکهای مکتب مدرن ایجاد شد .

۱- کلاسیک مدرن : طرحهای میس , بروئر و کوربوسیر که دیگر تولید نمی شدند مجددا احیا شدند و طرحهای معاصر مانند طرحهای ایمز , سارینن, هری برتویا نیز به این گروه اضافه شد . صندلیهای گهوارهای فولادی دوره ویکتوریا و مبلمان تونت از چوب شکل داده شده که کلاسیکهای پرتو مدرن بودند از این دسته می باشند .

۲_مدرن افراطی :

دارای نگرش جدید نسبت به معماری داخلی علاوه بر پیشرفت های فنی جدید

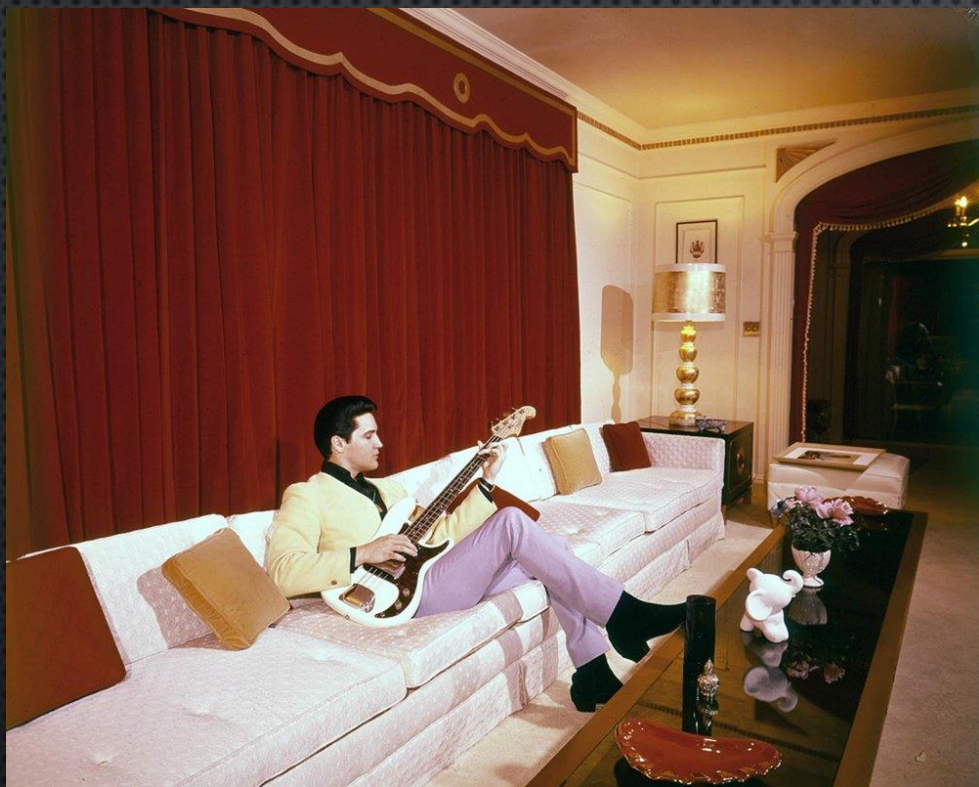

۳_ مدرن فشرده :

مبلمان فروخته شده با نازل ترین قیمت و در کنار آن خرید و فروش در مقیاس بزرگ با دیدگاهی کاملاً معاصر

۴_ پاپ :

مبلمان مربوط به هنر پاپ دهه ی ۱۹۶۰

۵- احیا سبک دکو که گاهی نیز رترو نامیده می شود .

آرت دکو از اشیایی مختلف مثل آلومینیوم، ورشو، لاکر، چوب‌کاری، پوست کوسه و گورخر استفاده می‌کرد. در آرت دکو از فرم‌های زیگزاگ، پله‌ای، دایره آفتاب (sunburst motif) و قوس‌های بلند هم زیاد استفاده می‌کردند. این سبک خیلی غنی است و در نتیجه عکس‌العمل به کمبودهای بعد از جنگ جهانی اول به وجود آمده‌است. به‌خاطر تجملی بودنش از آن در فضاهاى مدرن مثل سینما، برج‌های بلند و کشتی‌های مسافربری استفاده می‌کردند. این سبک به‌طور کلی تا حد زیادی تحت تأثیر شتابان صنعتی شدن در این دوره است، اما نشان‌دهنده تجملات، شکوه، کثرت‌گرایی و قدرت در بستر اجتماعی نیز بوده است.